

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács (szeptember-október)

megkeresztelték: Kámfor Jázmint, Németh Hédit, Kopcsik Eriket, eltemették: Pápai Miklóst, Vörös Józsefet, Nagy Zsigmondnét, Tóth Sándort

Ete : megkeresztelték: Tatai Ádámot

eltemették: id. Orbán Ferenc tb. presbitert, és Szabó Jánosné Keszthelyi Erzsébetet

Kömlöd: eltemették Horváth Jánost

ÁCS

November 29-én, advent 1. vasárnapján ünnepi családi délutánra várjuk a gyülekezet hittanosait, családjaikat, minden testvérünket az ácsi templombi iskolába. Kézműves foglalkozásra, díszek és ajándékok készítésére, mézeskalácssütésre, bábelőadásra kerül sor, valamint közösen gyűjtjük meg a templomdombra állított adventi koszorú első gyertyáját.

KÉK VÖDÖR AKCIÓ

Nagytszeteletű Lelkipásztor Úr/ Asszony! Kedves Gyülekezet!

A Kék vödör programot egyre többen ismerik, szeretik, keresik. A Dorcas Segélyszervezettel együttműködve 2013-ban 16 tonna, 2014-ben pedig 20 tonna élelmiszert gyűjtöttünk, hogy a beérkezett adományokkal nehéz helyzetben lévő családokat segítsünk. A Kék vödörből jutott hazai és határon túli rászorulóknak asztalára. Hálásak vagyunk azért, hogy a legtöbb rászorulóhoz még karácsony előtt megérkezett az adomány, így az ünnepre készülés reménytelenségében érkezhettek a Kék vödörök, az örömmel együtt.

A Magyar Református Szeretetszolgálatához beérkező levelek, illetve az egyházközségektől érkező visszajelzések és a terepen végzett szolgálatunk alapján is egyértelműen megfogalmazódott, hogy idén is sokan számítanak a reformátusok adományára. Számos családot ismerünk, akik nem amiatt aggódnak, hogy milyen ajándékot vásároljanak gyermeküknek, gyermekeiknek, hanem kérdéses számukra, hogy – mivel hónap végéről beszélünk – lesz-e meleg étel az asztalukon karácsonykor.

Abban kérjük a gyülekezetek segítségét, hogy amennyiben tehetik, kapcsolódjanak be gyűjtésünkbe, és tartósélel-

miszer gyűjtésével támogassák azokat a nehéz helyzetben élő családokat, magányosan élő időseket, akikhez más-ként nem jutna el segítség. A gyülekezet közösen, vagy a gyülekezeti tagok megtölthetik a vödöröket, melyek garantáltan jó helyre kerülnek. Minden kisebb és nagyobb felajánlás számít, hiszen ezek egyesével növelik az átadható adományok mértékét. Egy-egy liszt, olaj, cukor talán nem tűnik túl nagy értéknek a polcunkon, de a családoknak, akik ezt megkapják a Kék vödörben – és ez az egyetlen, amivel karácsonykor főzhetnek, süthetnek –, reményt, megnyugvást jelent. A Kék vödör program anyagilag is támogatható, egy vödör értéke 3000 forint.

Gyűjtési időszak: 2015. november 1-től

december 15-ig.

Vödör igényelhető: Debrecen: Iszlai Gergő 06 30 4844159, Budapest: Györi Judit 06 30 944 4918

További információk:

Programfelelős elérhetősége balogh.barnabas@jobbadni.hu, 06 30 4184 100

Kérem, támogassák összefogásunkat, akár Kék vödörök megtöltésével, akár pénzadománnyal, akár imádságaikkal!

Testvéri köszöntéssel:

Pál Sándor

kuratóriumi elnök

Magyar Református Szeretetszolgálat

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vertheskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XIX. évfolyam 11. szám

2015. november

KI ISTENÉNEK ÁTAD MINDENT

Kálmán Attila testvérünk, dunántúli-ként hadd írjam így, főgondnokunk és gimnáziumi igazgatónk hazatért.

Jézus Krisztus ügyét szolgálta, szeretett Református Anyaszentegyházunkban, azon belül a Dunántúli Református Egyházkerületünkben. Tette ezt hiteles hittel és odaadással. Hálásak vagyunk életéért az Úrnak. Az örök élet reménységében gondolunk Rá.

Kálmán Attila testvérünknek volt egy jellegzetes mozdulata, amikor önátadó, az Isten dicsőségét munkáló szolgálatait megköszönték: felfelé mutatott, megváltó Urára; - aki most hazahívta, és akihez megérkezett. SDG. Az Úr adjon vigasztalást Szeretteinek, mindnyájunknak.

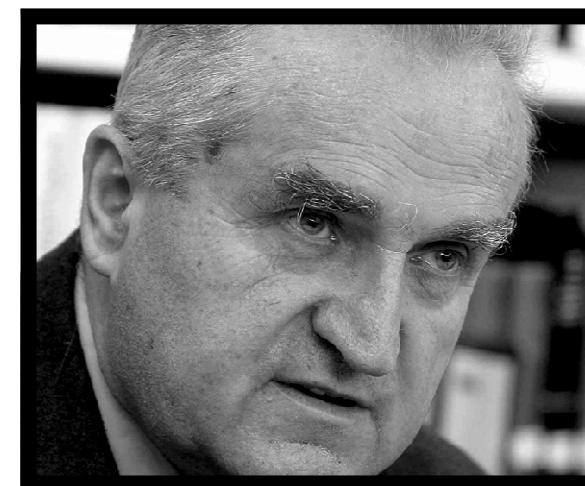
A napi Igénk éppen most, hazatérése napján, a feltámadás himnusza: "Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok..., hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent..." (1Korinthus 15,1-5)

Steibach József püspök

Meghalt dr. Kálmán Attila igazgató úr! Számomra, aki keze alatt kezdtem tanári hivatásomat, az IGAZGATÓ ÚR.

A lesújtó hír hatása alatt tétován bók-lászva – különös módon éppen a tatai temetőben – eszembe jutottak a pápai refis tanévkezdő napok, felrémlett előttem Igazgató Úr alakja, amint megszo-kott öltönyében elnyújtja a templomi

kivonulást megénekelte a már türelmetlen ifjúságot. A türelmetlen ifjúság pedig megilletődötten énekelt, mert Igazgató Úr vezette az éneklést; és áhí-tattal figyelt, mert Igazgató Úr személyes, hitvallásos élményeivel kommentálta az énekeket. Felcsendül bennem a

nagy betegségben erőt adó 274. ének:

„Ki Istenének átad mindent, / Bizalmát csak beléveti / Azt csudaképpen őrsi itt lent, / Ínség, baj közt is élteti. / Ki mindent szent kezébe tett, / Az nem fővény-re épített.” – Amerikai utazásra készülve nagy rosszullet, vesegörcs fogott el – emlékezett Igazgató Úr –, s az imádság erejével másnapra jobban lettem, elutazhattam.

„A súlyos gondok mit használnak, / A sóhaj, sok jajszó mit ér, / Ha sebeink még jobban fájnak / S mindennap kínunk visszatér? / Így terhiünk egyre súlyosabb, / Ha lelki bűnnek helyet ad.” – Amikor a kommunizmus idején származása miatt a továbbtanulásban gátolták, újra és újra nekirugaszkodott, hogy tehetségét kibontakoztathassa

tanítóképzőben, tanárképzőben, egyetemen. Amikor a tanításban korlátozták, ledoktorált.

„Csak légy egy kissé áldott csendben: / Magadban békességre lelsz, / Az Úr rendelte kegyelemben / Örök, bölcs célnak megfelelsz. / Ki elváltást él-tünk, / Jól tudja, hogy mi kell nekünk.” – Súlyos betegség után, amikor a legtöbb ember pihenésre vágyik, kíméli magát, Ő rendszer-váltó politikus, országgyűlési képviselő, államtitkár lett, többek között a mi iskolánk, a pápai református gimnázium újjászülésében is személyesen segédkezve. Újraindult iskolánk második igazgatójaként ismét országos rangú oktatási intézménnyé fejlesztette a pápai alma matert. Nyugalomba vonulva szeretett városa, gyülekezete iskoláját, a tatai református gimnáziumot nevelte életre.

„Zengj hát az Úrnak s járd az utat, / Mit éppen néked Ő adott; / A mennyből gazdag áldást juttat / S majd Jézus ad szép, új napot.” – Személye, kisugárzása elismerést és tiszteletet váltott ki az emberekből. Számunkra, akik évtizednyi ideig együttmunkálkodhattunk irányításával, azóta is igazodási pont, etalon.

„Ki Benne bízik és remél, / Az mind-örökké Véle él.”

Adorján Zoltán
a pápai gimnázium tanára

Dr. Kálmán Attila búcsúztatása
2015. november 22-én,
vasárnap 15.00 órakor lesz a tatai
református templomban

A KÍSÉRTÉS RŐL II. HELVÉT HITVALLÁS

Olvasandó: Zsoltárok könyve 141.

A 141. zsoltár tanúsága szerint a kegyes, istenfélő embereknek nem volt egyszerű élete már az Ószövetség korában sem, mint ahogyan ma sincs könnyű dolgunk, mert a körülöttünk levő világ minket is megszámlálhatatlan lehetőséggel kíván eltéríteni a helyes útról. A kísértés ma is nagyon nagy, hiszen a világ mindig a szebbet, jobbat és könnyebbet mutatja. Azt, amit oly sokan látni szeretnének, és mindezt még kívánatosabbnak mutatja, mint amilyen valójában. Hazugságokat állít be a legnagyobb igazságként, bűnöket jogként és igazságként, és a kárhozát útját az életre vezető útként.

Mindannyian tudjuk ezt, valahol a lelkünk mélyén érezzük is ezt, de sokkal kényelmesebb elnyomni a lelkünk mélyén sutogó igazságot, és sodortatni magunkat az árral, mintsem szembe fordulni a veszte felé rohanó világgal, és hangosan belekiáltani az igazságot, hogy nem jó irányba megyünk. Mindezzel azonban egyetlen nagyon nagy baj van: ha nem fordulunk szembe az árral mi is csak a veszünk felé haladhatunk.

A zsoltár írója nem így tett, igenis kiállt az igazság mellett, és bárhogy is csábították, nem volt hajlandó behódolni a bűnösök előtt, nem akart elindulni a bűnösök útján, mert jól tudta, hová visz az út, és azt is tudta, hogy kitől kérhet egyedül segítséget. Ki az aki, ki tudja menteni, aki meg tudja tartani, minden árral szemben, aki nagyobb hatalommal bír, mint a bűnösök sokasága, hiszen a kísértések közepette is képes Istenhez kiáltani, Tőle kérni a segítséget. Istentől várja a szabadítást, mert jól tudja, egymaga nem állhat ellen. Egymaga nem tudja megfékezni szavait és cselekedeteit sem, nemhogy szíve vágyait és gondolatait.

Hiszen igen kívánatos, amit a kísértők kínálnak, és látszólag semmi rossz nincs abban, ha elfogad tőlük pár finom falatot, csak néhány apróságot. Látszólag abban sem volt semmi rossz, hogy Éva szakított a tiltott fáról, hiszen olyan kívánatos volt a gyümölcse, és hát csak egy gyümölcs volt, miért kellett ebből olyan nagy ügyet kerekíteni – kérdezhetik oly sokan, akik szintén a bűnösök útját választják.

Hogy miért volt olyan nagy ügy? Egyetlen apró falat? Mert Isten megtiltotta és előre megmondta, ha esznek róla meg kell halniuk. Csupán ezért volt olyan nagy bűn az-az egyetlen apró falat. Azóta pedig az ember egyre-másra szegi meg Isten törvényét. Eleinte csak apró falatokként, majd egyre nagyobbakat harapva.

Ráadásul a kísértő mindig nagyon ügyesen csüri-csavarja a szavakat, és mindig csak apróságokban tér el az igazságtól. Azonban mi magyarok különösen is tudjuk, hogy ha az igazságból csak az eleje hiányzik, akkor az már gazság.

Kísértések között élünk éppúgy, mint a zsoltáros, ő azonban megtalálta a kiutat a gonoszok töréből: Istentől kér segítséget, még akkor is, ha Isten útja nehezebb, és dicséret helyett feddést, vagy akár verést is kap. Mert tudja, hogy az intés javára szolgál, és nem kegyetlenségéből vagy bosszúból kapta, hanem szeretetből, hogy tanuljon belőle, hogy máskor messziről kerülje a csábítást, és még idejében elmeneküljön a kísértés hálója elől. Mert Isten intései, sohasem bűneink büntetése, hiszen azt el nem viselhetnénk. Leginkább talán ahhoz hasonlíthatnám, mikor a kifecmodott, vagy törött és elmozdult csontot a helyére teszik: borzalmasan fájdalmas, de a gyógyuláshoz szükséges.

Tudjuk hát mi is, ha kell alázzal is elszenvadni az intést, és vállaljuk, inkább az idejében érkező megverést, minthogy inkább vesztünkbe rohanjunk. Isten mindig tud segíteni, minden kísértések közepette. Merjünk Hozzá fordulni imáinkban, reggel és este, meneküljünk Őhozzá, mert Nála nem érhet minket baj.

Az ítélet napján kiderül majd, hogy a nehezebb út volt a jobb, mert míg az az életre vezet, addig a másik a pusztulásba. Mi tudjuk ezt, segítsünk hát másokat is, arra hogy felismerjék az igazságot, könyörögjünk értük, és kérjük Isten, hogy magunk is megmaradhassunk ezen az úton.

Amen

Bátki Dávid

Isten gondviseléséről

2. A pogányok az eseményeket a vakorsznak és a bizonytalan véletlennek tulajdonítják. De Jakab nem akarja, hogy így szóljunk: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba és kereskedünk; hanem hozzáteszi: Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarandja és élünk, ím ezt vagy azt fogjuk cselekedni. (Jakab 4,13.15) Augustinus is így szól: Mindaz, ami a dolgok folyamatában, a léha emberek előtt, véletlenül történőnek látszik, csakis az Ő igéje által történik, mert semmi sem lesz az Ő parancsolata nélkül. (Enarrat. in Psalm. 148.) Ilyen véletlen történetnek látszott az, hogy Saul, midőn az apja szamarait kereste, Sámuel prófétával találkozott; de már azelőtt mondta az Úr a prófétának: Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjamin földéről. (1 Sám. 9,16)

A mindenség teremtéséről, az angyalokról, a sátánról, és az emberről

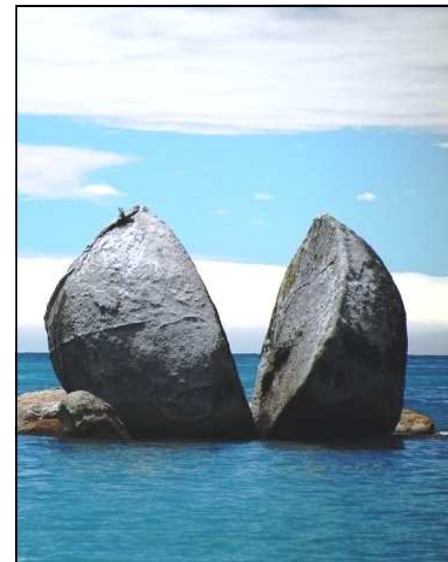
1. Ez a jó és mindenható Isten teremtett mindent, úgy a láthatót, mint a láthatatlant az Ő örök igéje által, és mindazt fenntartja az Ő örökkévaló Lelke által, amiképpen erről bizonyosságot tesz Dávid, mondván: Az Úr szavára lettek az egek és szájának leheletére minden seregök. (Zsolt. 33,6) Mindaz pedig, amit Isten teremtett - amint az Írás mondja - igen jó vala, az ember számára és javára szánva. Azt mondjuk azonban, hogy mindez egy eredetből származott.

2. Kárhóztatjuk annál fogva a manikheusokat és marcionitákat, akik istentelen módon, a jónak és rossznak két lényegét és természetét, viszont két ős okot és két egymással ellentétes istent - jót és gonoszt - költöttek.

GYEREKSAROK

„Fogadd kedvesen szám-nak mondásait és szívem gondolatait, Uram, kősziklám és megváltóm!”

Zsolt 19, 14

Kedves Gyerekek!

Ugye, felismeritek ezeket a szerszámokat? Gondolom meg is tudjátok nevezni őket: gereblye, ásó, lapát, kapa, metszőolló, stb. Mindegyiket kerti munkához használjuk, hogy kiirtsuk a gazokat és segítsük a hasznos növények növekedését. Mert vannak jó növények és rosszak. A jó, hasznos növények ehető termést hoznak vagy virágaik, szépségük elbűvölnek minket. A haszontalan, rossz növényeket gaznak vagy gyomnak nevezzük. A gyomokat ki kell irtani, mert elárnyékolják a hasznos növényeket, elszívják előlük a tápanyagot és lassan megölik őket. Legtöbbször szúrnak és csípnek, még minket is bántanak. Ugyanezt mondhatjuk el szavainkról is. Egyszer kedves, udvarias, dicséző szavak hagyják el a szánkat, máskor pedig durva vagy csúnya beszéd, amellyel megbántunk valakit. Kirepülnek a szánkon és valakinek a szívében landolnak, ahol továbbélnék, mint egy kicsiny mag.

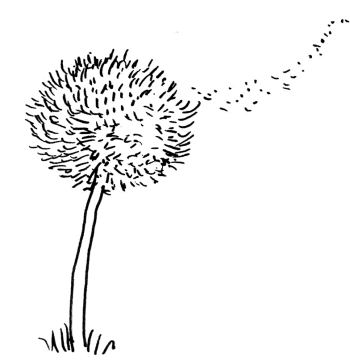
Most mutatok nektek egy magot. Felismeritek melyik virágé?

A pitypangé. Sokan gaznak, haszontalan növénynek tartják. Miközben kószorút fontok a virágából, nedve sötét foltot hagy a ruháton, amit szinte lehetetlen kimosni. Fújtátok már szét a pitypang bóbítóját? Vicces, ahogy szétviszi a szél, visszarepíti az arcotokba vagy elrepíti a szomszéd kertjéig. Ellepíti a levegőt körülöttem és száll mindenfelé. A helyzet az, hogy ahol földet ér, ott nemsokára újra pitypang nő és még több lesz belőle a kertben. Ha szétfújsz egy bóbítót a szomszéd kertje felé és a magok átszállnak a kerítésen, akkor ott is pitypang fog nőni. A szomszéd pedig nem fog örülni neki. Ugyanígy van ez a bántó szavakkal is. Tova repülnek a levegőben és valakinek a szívében landolnak elültetve ott a bántás, a rossz kedv és a harag virágait. Ugye, nem akartok ilyen magokat vetni senkinek a szívébe?

Figyeljete hát oda szavaitokra! Ne hagyják el szátokat bántó, durva kifejezések, mert azzal elrontjátok valakinek a kedvét és megbántjátok. Elromolhat egy barátság, nem szól hozzád a testvéred, és megszoríttod a szüleidet. Ne szóljátok le társaitokat, ne szóljatok rá mérgezően testvéretekre, ne feleseljete vissza születeknek. Hanem szavaitok legyenek kedvesek és szeretet áradjon

belőlük. Dicsérjete meg padtársatokat, örüljete a testvéretek sikerének is és beszéljete tisztelet tudóan a felnőttekkel. Az ilyen szavak kedvesek Isten számára is. Arra tanít most Isten, hogy vigyázzatok szavaitokra és óvakodjatok a csúnya beszédétől!

Kérjete Isten segítségét imádságban: *Mennyei Édes Atyánk! Segíts, hogy figyelni tudjunk szavainkra. Legyünk sokkal óvatosabbak, mint eddig, hogy ne okozunk bántást senkinek a szívében. Legyünk sokkal figyelmesebbek, mint eddig, hogy beszédünk kedves és szeretet teljes legyen. Jézus nevében kérünk, hallgass meg minket. Amen.*

Ha van kedvetek, vegyetek elő egy lapot és rajzoljátok le a kedvenc virágotokat! Az is emlékeztessen benneteket a kedves beszédre.

Ha van időtök, hallgassátok meg Halász Judit dalát a szavakról. Így kezdődik: A szavak furcsa teremtmények... (A youtube-on megtaláljátok.)

Szeretettel: Barta Livia

TÍV ÉVE AZ ÁCSI GYÜLEKEZETBEN

Augusztus utolsó vasárnapján az istentisztelet a megszokott rendben kezdődött gyülekezetünkben. Énekeltünk, majd kettős keresztelej következett. Az egyik kisgyermeket - a lelkészek közeli rokonát - vidékről hozták. Az ige felolvasása után: Ézsaiás 33,6 Gerecsei Zsolt nagytiszteletű úr elmondta, hogy tíz évet várt, hogy ezt az ígét a gyülekezet elé hozza. Ugyanis ezen a napon volt a tízedik évfordulója annak a napnak, amikor gyülekezetünk meghívására Ácsra került. A szolgálatban elhangzott bibliamagyarázatot - bár megérdemelné - nem idézhetem, céloom az azt követő történésekről szólni. Tehát eljutottunk a záróénekg, de elkezdését megelőzve dr. Szentirmai István főgondnok vette át szót. A rokonok köréből férje mellé, a Mózes székbe szólította nagytiszteletű asszonyunkat - a gyerekek Judit néniét. - A továbbiakban főgondnokunkat idézem: „Nagytiszteletű Gerecsei Házaspár! Kedves meghívott Vendégeink, Gyülekezetünk Tagjai, kedves Testvérek! Az idő gyorsan szalad, főleg akkor még gyorsabban, ha egy közösség, jelen esetben gyülekezetünk jó pásztorai útmutatásával, irányításával és vezetésével napról napra, hétről hétre a Mindenható nevében feladatokat tűz ki maga elé, és azokat megoldja. Következtében az elvégzett munka, szolgálat után jól érzi magát. Így telt el az a tíz év is,

kezett. Utána dr. Herczeg Pál. Emelkedett szólásra. Ő Ácson született. Lábatlani lelkészként részesítette hitoktatásban az akkor még általános iskolás Gerecsei Zsoltot. Teológiai professzorként pedig mindkét lelkészünknek a csoportvezetője volt. Kedves intimitást is megosztott velünk. Látható volt - mondta -, hogy ők ketten a teológián közelednek egymáshoz, ez a közeledés házassággá érett, ma példamutatóan nevelik három gyermeküket. Kiemelte a gyermekkorától ismert lelkészünk szorgalmát, tudását, felkészültségét. Ezzel kapcsolatban szerényen megjegyezte, hogy neki, mint oktatójának semmi érdeme nincsen ebben, hanem bibliai példával kifejezve az elvetett mag önállóan fejlődve termést hozott.

Ezt követően Milán Izabella mondta el Nagy János: Bízató köszöntés c. művét, majd ismét főgondnokunk következett: „Az előbb elhangzott vers és az alábbi ige gondolatvilágát követve szeretném köszöntömet megtartani: - Ha e

ma napon szolgálja lesz e népek, és nekik szolgálj, és választ adsz nekik: mind éltig szolgáljak néked. 1Kir. 12,7. Az egyháznak a Jézus a fundamentuma - énekeljük a dicséretben; a gyülekezetekben pedig a lelkészek.

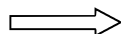
Amíg készülődtem erre az ünnepegre, meggyőződtem, hogy az Úr mindenütt ott van, és bölcsen igazgat mindenedet. Többször is forgattam a Bibliámat, hogy megtaláljam a mai napra az ígét, mikor az egyik alkalommal kiesett belőle egy papír. Ezen Gerecsei nagytiszteletű úr által írt igei idézetek voltak, amiket egy másik alkalomra kértem tőle. Úgy is mondhatnánk, hogy Zsolt, te választottad magatoknak ezt az ígét.

Megtudtuk, hogy ezen az istentiszteleten lesz keresztelej is, amire az ebédet is megrendelte az ünneplő család. Kicsit féltünk, hogy mindez hogyan fog összejönni, de ahogy telt az idő, megnyugodtunk, mert tudtuk, ezt is az Úr rendezte így.

Most a gyülekezet, gondnok társaim s a magam nevében is megköszönöm mindkettőtöknek a tíz éve tartó áldozatos munkát, ami csak kívülről munka, nektek szolgálat az Isten, az Egyház és az emberek érdekében. Úgy látjuk, megvan az összhang a lelkészek és a gyülekezet között. Megteremtették az

egységet az egyházon belül. Minden ácsi református ebbe a templomba jár istentiszteletre. Hétről hétre a prédikációk segítségével lelkileg feltöltődve indulunk az új hét felé. Nektek köszönhetjük, hogy a vezetésekkel általatok kitűzött és irányított gyülekezeti és egyházi szervezésű alkalmak vannak, melyeket az ácsi reformátusokkal együtt valósítunk meg: ökumenikus imahét, báránka tábor, arató nap, nyári hittanos tábor, napközi tábor, kirándulások, hagyatéka, kiállítások és évfordulók, a teljesség igénye nélkül felsorolva.

Örülünk és büszkék vagyunk, amikor visszahalljuk, hogy a reformátusok a lelkészeikkel már megint mit valósítottak meg a településünkön. Nem csak a lelkészasszony, hanem mi is elérkezünk, amikor beszámol a nyári táborról. Szívet melengető érzés a gyerekek szereplése adventkor, karácsonykor és több alkalommal év közben.

amit a lelkész házaspár és a gyülekezet itt Ácson együtt eltöltött. 2005. szeptember elsején állt szolgálatba a Gerecsei házaspár. Ezt az évfordulót szeretné megünnepelni gyülekezetünk. A bevezető után Kovács Zsuzsanna és Papp Dia fuvolajáték köszöntője követ-

lőbb, de mégis mindig jókor történt. Márkus Mihály főtiszteletű püspök úr fiatalos lendületű előadásának címe Hitvallás a misszióban volt. Majd Hamar László Tatabánya-óvárosi

TÍV ÉVE AZ ÁCSI GYÜLEKEZETBEN

Könny szökik a szemünkbe, mikor halljuk, hogy a református hittanra szeretnek járni a gyerekek. Mennyi munka, törődés és aggodalom van mögötte! Nincs rá mód, hogy mindazt a sok jót felsoroljam, ami általatok megvalósult a tíz év folyamán. Hálás szívvel köszönjük! Köszönjük a Mindenhatóknak, hogy úgy vezette egyházunk presbitériumát, hogy tíz évvel ezelőtt a gyülekezetnek Gerecsei Zsolt megválasztását javasolta, amit a gyülekezet el is fogadott. Természetesen akkor már tudtuk, hogy a lelkészeleség is előbb utóbb a mi lelkészünk lesz, aki érkezésüktől fogva kezdetben alkalmazás nélkül is szolgált a gyülekezetben. Fohászuk száll fel az égbe a Jóistenhez, mi Atyánkhoz kérésünkkel, hogy úgy igazgassa dolgaikat, hogy lelkészeink sokáig szolgáljanak gyülekezetünkben.”

Ajándékaink átadása után Zsidi Máté, Arany-Tóth Katalin verset mondtak, majd korábbi gondnokunk, Sebestyén Miklós köszöntötte lelkészeinket, megköszönve a sok közös együttműködést.

Végül gondnokunk szerény személyemnek /Héregi Kálmánnak/ köszönte meg a húszévi szolgálatot. Azt, hogy ebben az évben van huszadik évfordulója annak, hogy az orgonával kísérem a templomi éneklést. A gyülekezeti ajándékot ifj. Nyéki Tibortól vehettem át.

A köszöntések sora gyülekezetünk fiatal gitárosai és énekkara szolgálatával, az „Áldjon meg téged...” kezdetű énekkel, áldáskéréssel zárult.

A 462-dik dicséret eléneklése után szeretetvendégségen vettünk részt. A gazdagon megterített asztalok mellett hosszasan beszélgettünk, felidézttük az eltelt tíz év emlékeit. Szinte valamennyiünknek volt története, kedves emléke, ezeket megoszthattuk egymással. Hálatelt szívvel távozhatunk otthonunkba.

SOLI DEO GLÓRIA!

Héregi Kálmán

A REFORMÁCIÓ ÜNNEPE TARDOSON

A reformáció (1517. október 31.) ünnepe alkalmából 2015. október 31-én (szombaton) 14:00-kor Tardoson, a kultúrházban gyűlt össze az ünneplő vendégsereg. Rácz Tibor a Tardosi és a

lőbb, de mégis mindig jókor történt. Márkus Mihály főtiszteletű püspök úr fiatalos lendületű előadásának címe Hitvallás a misszióban volt. Majd Hamar László Tatabánya-óvárosi

Sárisápi Szórványmissziói Gyülekezeti lelképásztora köszöntötte a megjelenteket.

Máté László nagytiszteletű esperes úr igehirdetése következett, aki legelőször 1 perces néma csendet kért az elhunyt Kálmán Attilára emlékezve, majd imádsággal emlékezett főgondnokunkra. Tájékoztatt bennünket, hogy a temetés előtti megemlékezés 2015. november 22-én (vasárnap) 15:00-kor lesz a Tatai Református templomban, majd a temetés szűk családi körben folytatódik. Az esperes úr igehirdetése Pál apostol Korinthusbeliekhez írt I. levél 3. rész 11. verséhez kapcsolódott: „Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül, a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus.”.

Ezután Gerecsei Zsolt nagytiszteletű ácsi lelképásztor úr, esperes helyettes szolgálata következett, aki bevezetőjében egyebek mellett arról prédikált, hogy ige nélkül nincs misszió csak csapatborzás. Megtudtuk tőle, hogy az először 1590-ben a török hódoltság alatti viszontagságos időkben Vizsolyban magyar nyelven kinyomtatott bibliát, tavaly 2014-ben ugyanott kinyomtatatták, dacolva a mai nehézségekkel (pénzügyi válság, bevándorlók, stb.). Korábban és ma sem volt a legmegfele-

lelképásztor úr zoltárversekkel, énekekkel kapcsolatos művészen felépített előadása következett, amiből egyebek mellett megtudtuk, hogy még a német énekeskönyvben is van egy magyar ének, 337. Paradicsomnak te szép élő fája.

Egy helybeli gimnazista lány csodaszép népi éneke után a vendéglátó nagytiszteletű úr élménybeszámolója következett, aki rengeteg ötletet sorolt fel, a gyülekezeti élet további fellendítésére. Mint például: a környéken fogható Gorba rádió szívesen tudósítja az istentiszteleti alkalmakat, továbbá ha tehetik minden alkalom után kirándulnak, túráznak a környékbeli csodálatos erdőben. További sok erőt, kitartást kívánunk a munkájához. Az ünnepe után mindenki megtekinthette Gerecsei Zsolt nagytiszteletű lelképásztor úr által bibliákból, Heidelbergi kátéból, Helvét hitvallásból, stb. összeállított kiállítását, valamint szeretetvendégség keretében pogácsával, ásványvízzel és kávéval készültek a vendéglátók.

Köszönjük a szervezőknek, a gyülekezeti tagoknak a fáradozását, de tudjuk, hogy egyedül Istené a dicsőség.

Bényi Balázs (Kömlöd)

EMLÉKTÁBLA AVATÁS

2015 pünkösd reggelén a lelkes felesége korán reggel a templomba igyekezett. A templom ajtajában talált egy fehér dobozt. Súlyos volt, nem tudta, hogy mit rejthet. Csak napok múlva, egy óvatlan mozdulattal nyílt ki a különös doboz, amely egy vörösmárvány táblát rejtett ezzel a felirattal: 1815-2015.

A kíséző levél emlékeztet templomépítő őseink bátor tetterére, de nem derül ki belőle – a mai napig sem -, hogy ki az adományozó.

Aki 1815 pünkösd reggelén igyekezett a templomba, az hült helyét találta annak. 200 évvel ezelőtt ugyanis, szent György napján lebontásra került a török és habsburg harcok által, valamint a többször megismétlődő földindulások miatt jelentősen megrongálódott rédei református templom. Az akkor itt szolgáló lelkes mindent elkövetett azért, hogy az omladozó templom helyébe egy új épülhessen. A templom tetőgerendái elkorhadtak, galambok és verebek fészkeltek benne, amelyek zajától alig lehetett az imádságokat végigmondani, piszkuk pedig a férfiak fejére hullott. Az ablakok kicsik voltak és huza-tosak, a templom sötét, a falak pedig sok helyen meggyengültek. Sokféle biztatás és ráhatás után jutott el a gyülekezet oda, hogy az Előljáróság elhívjon Komáromból egy kőműves mestert, aki kijelentette, hogy ezekre a falakra nem lehet új tetőt tenni, hozzájuk nyúlni, nagyobb ablakokat vélni pedig egyenesen lehetetlen, mert le fognak dőlni. Végre meggyőzte őket egy új templom építésének szükségességéről. Így a régi templomot az ácslegények a fundamentumig lebontották. Az új templom közadakozásból és az Esterházy Uraság támogatásával épült meg két év leforgása alatt. 1817 pünkösdjén egy tornyos, kimeszelt épület, vagyis ez a templom állt itt, a falu közepén lévő dombon. Grádicsokat, vagyis lépcsőket, csak később 1819-ben építettek hozzá. Felszentelésére 1817. november 9-én került sor az akkori Püspök által.

A lelkes feljegyzéseiben részletesen leírja ennek a két évnek a történetét és azt is, hogy mennyire fájdalmas folyamat volt ez számára és a gyülekezet számára. Víták, veszekedések, kiabálások előzték meg az építkezés kezdetét, sőt még arra is volt példa, hogy a paró-

kiát követ dobálták meg. Megválni a megszokottól, a régitől, ami a miénk, mindig fájdalmas folyamat. Végignézni egy templom lebontását, talán még fájdalmasabb. Viszont legtöbbször csak úgy kezdődhet el valami új, ha elhagyjuk a régit, elengedjük azt, ami addig volt. Így épülhetett meg ez a templom is. Az új fundamentum letételekor őseink elhelyeztek egy üvegbe zárt pergamenre írt üzenetet az utókor számára. Ma időkapcsolatunk nevezük az ilyet. Ez áll benne: „Ezt a templomot a Rédei Reformált Ekklezsia a maga költségén építteti az egy élő Istennek szent tiszteletére 1815-ben - nevek: lelkes, kántor és tanító és az ekklezsiának minden egyes akkor élő tagjai -, letesszük az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.” Megőrizték a régi helyet és a régi célt. Nagy bátorság kellett ehhez abban az időben, amikor sokkal többen voltak az építés ellenzői, mint a támogatói.

Ez az ajándékba kapott és most felhelyezett tábla emlékeztessen bennünket azoknak a bátorságára és hitére, akik a régi templom helyén mertek újat építeni, akiknek fontos volt, hogy az élő Isten szent tiszteletére legyen itt egy méltó hely nemcsak az ő idejükben, hanem a későbbi korokban is. 200 év elteltével hálát adunk a templomért, és mindazokért az elszánt emberekért, akik vágyakoztak Isten hajlékába, akiknek fontos volt az Isten ügye.

200 év elteltével a gyülekezet újból hasonló kihívás előtt áll: a tető beázik, a gerendák egy része elkorhad, a plafon megereszkedett, a nyílászárók is cserére szorulnak. Az eddig összegyűlt több, mint 350ezer forint nem kevés, de még mindig nem fedezi a tervek elkészítésének és a pályázat benyújtásá-

nak összegét. A gyülekezet tehát újból hasonló szükségben van, mint régen. Támogató és áldozatkész közösségre van szükség ahhoz, hogy templomunk megújulása ne ütközzön emberi akadályokba, ne legyen olyan veszekedések tárgya, mint akkor régen. A hálaadás mellett gondolnunk kell ezen a napon felelősségünkre is, a templom mostani megújulására, hogy a következő nemzedékeknek is legyen méltó helye az élő Isten szent tiszteletére.

A névtelen adakozónak Isten Igéjével köszönjük meg adományát:

„Az Úr szeme látja az igazakat, füle hallja kiáltásukat” Zsoltárok 34, 16.

Barta Livia

EGYHÁZMEGYEI HITTANVERSENY

„Itt van Isten köztünk” mottóval ebben az évben is megrendezésre kerül **2015. november 14-én, Nyergesújfalun** az egyházmegyei hittanverseny. Ennek az eseménynek a helyi **Kernstok Károly Általános Iskola** (2536 Nyergesújfalun, Felszabadulás tér 1.) ad otthont.

Az idei versennyel kapcsolatosan a szervezők fő célkitűzése az, hogy a résztvevők - legyenek azok felkészítők, szervezők, vagy csapatok - megérezzék, hogy a versenyzés túlmutat önmagán. Sejteti, hogy nem a másik legyőzése, és a teljesítmény újabb kényszere a cél, hanem az Isten közelében egymásban örömet találó létforma, a közös játék által adok és kapok élményének a megélése. Ebben a létben egyik ember emeli a másikat. Éppen ezért hitoktatásunk, felkészítésünk során az ismeretek minél mélyebb és pontosabb elsajátítása mellett az is cél legyen, hogy ezzel az ismerettel hogyan gazdagodhat, válhat teljesebbé a gyermek élete. Segítsük őket a hídverésben, hogy megtalálják az utat a Biblia üzenete és a saját mindennapi életük között. Ezeknek a gondolatoknak a jegyében szervezzük a nap eseményeit, állítjuk össze a feladatokat, és hisszük, hogy a nap során mindannyian megérezzük, hogy „Itt van Isten köztünk.”

MEGEMLEKEZÉSEK ÁCSON

Az ácsi gyülekezetben szép szokások élnek a halottak napjához kötődően, amelyeket ebben az évben is lelki alkalmakként tartottunk meg. Október 28-án a temetőben Herczeg Lajos, 56-os mártír teológus hallgató sírja mellett gyülekezetünk rövid áhitatra. A gyülekezet tagjain túl a családtagok is részt vesznek minden évben ezen a rövid istentiszteleten. Október 28-ra azért került a megemlékezés időpontja (még a rendszerváltás előtt, amikor Pozsgai Imre először mondta ki, hogy 1956 forradalom volt), mert ezen a napon oltotta ki gyilkos golyó az ifjú teológus életét. Ebben az évben Pál apostol szavaira figyeltünk: „Eszetekbe juttatom továbbá atyámiai az evangéliumot...” (I.Kor. 15, 1). Herczeg Lajos is egy az evangéliumot elfeledtetni akaró korban készült az ige hirdetésére, az evangélium ereje által lett azzá, akivé lett, és halálával is mindig az evangélium igazságára emlékeztet. November 1-én, mivel az most vasárnapra esett, a délelőtti istentisztelet után a templomkertben álltunk meg és hajtottunk fejet a második világháború és 1956 áldozatai előtt. A templom falán elhelyezett hősi névsort tartalmazó táblát és Herczeg Lajos emlékoszlopát koszorúztuk meg, igeolvasás, éneklés kíséretében. Ugyancsak november 1-én, a vasárnap délutáni istentiszteletünk a temetőben tartottuk, elhunyt szeretteinkre emlékezve és a reménységet erősítve.

ETEI HÁLAADÁS

2015. november elsején Hálaadó Istentisztelet volt az Etei templomban. Sajnos mivel technikai okok miatt a meghívás kimaradt az előző újságból, valamint a november 1-i időpont sokféle terheltséggel bír, így a megszokotthoz képest szerényebb részvétellel mintegy 200 fő volt jelen ezen az alkalmon. Különös aktualitást adott azonban számunkra ez az időpont, hiszen egyfelől a ravatalozó felújításáért adhattunk hálát. Amint azt már korábban is hírül adtuk a Darányi Ignác terv keretében a Bakonyalja-Kisalföld kapuja Vidékfejlesztési Egyesület hathatós közreműködésével mintegy 17,5 millió Ft pályázati támogatással és közel 3 millió Ft önrészből megújulhatott a ravatalozónk.

Gyermekkoromban félreértettem a versort. „Lángos csillag járt feletünk...” Azt hittem, hogy lángosból készült csillagról van szó. Aztán rájöttem, hogy nincs ilyen. Aztán megtapasztaltam, hogy mégis van. Az ácsi gyülekezet asszonyai éveken ezelőtt egy alkalomra (talán évzáró) lángost sütöttek a gyerekeknek, szülőknek. Akkora sikere volt, hogy azóta nincs évzáró családi nap lángos nélkül. De kibővült a szolgálat köre: olykor a városi gyereknapra, máskor Dunaalmásra, a gyermekotthonba készül a „lángoskommandó”. Itt gyermeknapon, farsangkor, egyházi otthonok találkozóján sült már lángos. Augusztus

20-án, vagy a két aratonapunkon is kitettek magukért. Amikor már huszonkilő lisztből dagasztanak, az bizony nem semmi! Bizonyára fárasztó is. Mert azt hiszem, szolgálatként végzik, és nem munkának fogják fel. Így mégiscsak van „lángos csillag”, vagyis a lángoson, egy kulináris élményen keresztül is a Krisztusra mutató szolgálat. Annyira haladtak a dolgok, hogy már „egyenkötényt” is készítettek maguknak. Valóban „kommandó”, mindig bevethető, hadra fogható szolgáló közösséget alkotnak. Szeretettel köszönjük meg ezúton is fáradozásait.

Gerecsei Zsolt

Bár csodálatosan szép időnk volt aznap, ezt az előkészületek idején még nem sejtettük, így a hálaadó alkalmat a Templomba szerveztük, ahol az időközben, sokévnnyi várakozás után mintegy 9 millió Ft önrészből elkészült orgonáért is hálát adtunk az istentiszteleten. E kettős ünnepen Főtiszteletű Steinbach József püspök úr, Főtiszteletű Köntös László egyházkerületi főjegyző úr, Nagytiszteletű Máté László esperes úr, valamint Nagytiszteletű Bellai Zoltán püspöki főtanácsos úr végezték az istentiszteleti szolgálatokat, az énekeket Makuvek Nóra gyülekezetünk egyik kántora kísérte. Köszöntötte gyülekezetünket Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszony, or-

szágyűlési képviselőnk, majd az építési beszámolókat következtek. Dr. Szíjj Ferenc presbiter a ravatalozó felújításáról számolt be, Kovács Kinga kántor pedig az orgonaépítés küzdelmeiről szólt. Az orgona hangzásvilágát Sárosi Dániel debreceni orgonaművész mutatta be Wolfgang Amadeus Mozart F-moll fantázia (KV 608) művének virtuóz játékaival. A játék közben regisztrálásokban Vadász Attila mocsai orgonaművész volt segítségére. A csodálatos zenei élménnyel betetőzve hálaadásunkban is érezhetjük Isten áldó kegyelmét. Ezúton is köszönjük a felajánlásokat, segítséget, adományokat, a nekünk szentelt időt.